

32000L0018

19.5.2000

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 118/41

DIRECTIVA 2000/18/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
din 17 aprilie 2000
privind exigențele minime aplicabile examinării consilierilor de siguranță pentru transportul rutier,
feroviar și pe căile navigabile al mărfurilor periculoase

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 71 alineatul (1) litera (c),

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽²⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Îmbunătățirea siguranței transporturilor și a protecției mediului, în particular în ceea ce privește transportul rutier, feroviar și pe căile navigabile interioare al mărfurilor periculoase ⁽⁴⁾, este o problemă importantă, ca și aceea a factorului uman implicat în aceste tipuri de transport.
- (2) Conform Directivei 96/35/CE a Consiliului din 3 iunie 1996 privind desemnarea și calificarea profesională a consilierilor de siguranță pentru transportul rutier, feroviar și pe căile navigabile interioare al mărfurilor periculoase ⁽⁵⁾, întreprinderile a căror activitate presupune transportul mărfurilor periculoase, precum și operații de încărcare și de descărcare aferente acestui transport, trebuie să desemneze unul sau mai mulți consilieri de siguranță; directiva menționată anterior nu conține dispoziții detaliate privind armonizarea condițiilor de examinare a consilierilor de siguranță și nici dispoziții aplicabile organismelor examinatoare.
- (3) Este necesar ca statele membre să stabilească un cadru comun minim referitor la examinarea consilierilor de siguranță și la condițiile aplicabile organismelor examinatoare în scopul garantării unui anumit nivel de calitate și pentru a facilita recunoașterea reciprocă a certificatelor CE de formare a consilierilor de siguranță.
- (4) Examinarea consilierilor de siguranță constă cel puțin dintr-o probă scrisă cu întrebări alcătuite cel puțin din temele ce figurează în lista din anexa II la Directiva 96/35/CE, precum și un studiu de caz care să permită candidaților să-și dovedească aptitudinile în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor de consilier de siguranță.

- (5) Statele membre dispun ca acei candidați care doresc să lucreze în întreprinderi ce au ca singur obiect de activitate transportul anumitor tipuri de mărfuri periculoase să nu fie examinați decât din subiectele referitoare la activitatea lor. În acest caz, certificatul CE trebuie să indice în mod clar limitele de valabilitate.
- (6) Examenul organizat de organismele examinatoare se aprobă de către autoritățile competente din statele membre. Statele membre stabilesc criteriile aplicabile organismelor examinatoare în scopul păstrării unui înalt nivel al calității serviciilor. Organismele examinatoare trebuie să fie competente din punct de vedere tehnic, fiabile și independente.
- (7) Se recomandă ca statele membre să se asiste reciproc la punerea în practică a prezentei directive,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

Domeniu de aplicare și definiții

Articolul 1

- (1) Prezenta directivă definește cerințele minime aplicabile examinării necesare pentru obținerea certificatului CE de formare a consilierilor de siguranță pentru transportul mărfurilor periculoase prevăzut în Directiva 96/35/CE.
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că toți consilierii de siguranță pentru transportul mărfurilor periculoase sunt examinați pentru a satisface aceste exigențe minime.

Articolul 2

În înțelesul prezentei directive:

- (a) „consilier de siguranță pentru transportul mărfurilor periculoase”, denumit în continuare „consilier”, înseamnă orice persoană menționată în articolul 2 litera (b) din Directiva 96/35/CE;
- (b) „mărfuri periculoase” înseamnă mărfurile definite în articolul 2 din Directiva 94/55/CE ⁽⁶⁾ și în articolul 2 din Directiva 96/49/CE ⁽⁶⁾;

⁽¹⁾ JO C 148, 14.5.1998, p. 21 și JO C 52, 23.2.1999, p. 16.

⁽²⁾ JO C 407, 28.12.1998, p. 118.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 20 octombrie 1998 (JO C 341, 9.11.1998, p. 29.), confirmat la 16 septembrie 1999, Poziția comună a Consiliului din 29 martie 1999 (JO C 36, 8.2.2000, p. 1.) și Decizia Parlamentului European din 18 ianuarie 2000 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Decizia Consiliului din 28 martie 2000.

⁽⁴⁾ JO L 145, 19.6.1996, p. 10.

⁽⁵⁾ Directiva 94/55/CE a Consiliului din 21 noiembrie 1994 privind armonizarea legislației statelor membre în domeniul transportului rutier al mărfurilor periculoase (JO L 319, 12.12.1994, p. 7), modificată de Directiva 96/86/CE a Comisiei (JO L 335, 24.12.1996, p. 43 și JO L 251, 15.9.1997, p. 1).

⁽⁶⁾ Directiva 96/49/CE a Consiliului din 23 iulie 1996 privind armonizarea legislației statelor membre în domeniul transportului feroviar al mărfurilor periculoase (JO L 235, 17.9.1996, p. 25), modificată de Directiva 96/87/CE a Comisiei (JO L 335, 24.12.1996, p. 45).

- (c) „întreprindere” înseamnă întreprinderile menționate la articolul 2 litera (a) din Directiva 96/35/CE;
- (d) „examinare” înseamnă examenul menționat la articolul 5 alineatul (2) din Directiva 96/35/CE;
- (e) „organism examinator” înseamnă orice entitate desemnată de autoritățile competente ale statelor membre care organizează examenele;
- (f) „certificat CE” înseamnă certificatul stabilit conform modelului din anexa III la Directiva 96/35/CE.

CAPITOLUL II

Examene

Articolul 3

(1) Autoritatea competentă sau organismul examinator organizează, în mod obligatoriu, un examen scris ce poate fi completat cu un examen oral pentru a verifica dacă toți candidații au nivelul necesar de cunoștințe pentru a exercita sarcinile de consilier pentru a obține certificatul CE.

(2) Examenul obligatoriu constă dintr-o probă scrisă adaptată modului/modurilor de transport pentru care se eliberează certificatul CE.

(3) (a) Candidatului i se înmânează un chestionar. Acesta se compune din minimum 20 întrebări libere, care, conform articolului 5 alineatul (4) din Directiva 96/35/CE, vor avea legătură, cel puțin, cu temele cuprinse în lista ce figurează în anexa II la directiva menționată anterior. Cu toate acestea, este posibil să se utilizeze întrebări cu variante multiple de răspuns. În acest caz, două întrebări cu variante multiple de răspuns sunt echivalentul unei întrebări libere.

Dintre aceste teme, se acordă o atenție deosebită următoarelor, în funcție de modul de transport în cauză:

- măsuri generale de prevenire și siguranță;
- clasificarea mărfurilor periculoase;
- condiții generale de ambalare, inclusiv cisterne, containere-cisternă și vagoane-cisternă;
- inscripții și etichete indicând pericol;
- mențiuni în documentul de transport;
- manipulare și stivare;
- pregătirea profesională a echipajelor;
- documentele de bord și certificatele de transport;
- consemnele de siguranță;
- exigențele referitoare la materialul care face obiectul transportului.

- (b) candidații întocmesc un studiu de caz prin raportare la anexa I la Directiva 96/35/CE pentru a demonstra că dispun de calificarea cerută pentru a îndeplini sarcina de consilier;
- (c) statele membre dispun ca acei candidați care intenționează să lucreze în întreprinderi specializate în transportul anumitor tipuri de mărfuri periculoase să nu fie examinați decât din subiectele referitoare la activitatea lor, conform anexei II la Directiva 96/35/CE.

Aceste tipuri de mărfuri sunt următoarele:

- clasa 1 (explozibili);
- clasa 2 (gaze);
- clasa 7 (materiale radioactive);
- clasele 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 și 9 (solide și lichide);
- numerele ONU 1202, 1203, 1223 (uleiuri minerale).

Titlul certificatului CE trebuie să indice în mod clar că acesta nu este valabil decât pentru tipurile de mărfuri periculoase cuprinse la acest punct și asupra cărora consilierul a fost chestionat, în condițiile definite la literele (a) și (b).

(4) Autoritatea competentă sau organismul examinator elaborează pe parcurs o culegere de întrebări care au fost incluse în examen.

CAPITOLUL III

Criterii aplicabile organismelor examinatoare

Articolul 4

(1) Dacă statele membre nu își asumă sarcina organizării examenului, ele desemnează organisme examinatoare în baza următoarelor criterii:

- (a) competența organismului examinator;
- (b) specificarea modalităților de examinare propuse de organismul examinator;
- (c) măsuri menite să asigure imparțialitatea examenelor;
- (d) independența organismului față de orice persoană fizică sau juridică ce angajează consilierii.

(2) Desemnarea organismului examinator autorizat se face în formă scrisă. Această autorizare poate să aibă o durată limitată.

Articolul 5

Statele membre își acordă reciproc asistență pentru punerea în aplicare a prezentei directive.

Fiecare stat membru transmite Comisiei, în mod regulat, culegerea de întrebări prevăzută la articolul 3 alineatul (4). Comisia informează celelalte state membre.

CAPITOLUL IV

Articolul 7

Dispoziții finale

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților europene*.

Articolul 6

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive în termen de trei luni de la intrarea sa în vigoare. Ele informează imediat Comisia asupra acestui fapt.

La adoptarea de către statele membre a acestor dispoziții, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Modalitățile de realizare a acestei trimiteri sunt stabilite de statele membre.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 8

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 17 aprilie 2000.

Pentru Parlamentul European

Pentru Consiliu

Președintele

Președintele

N. FONTAINE

L. CAPOULAS SANTOS